

Udvikling. Han oplyste, at det navnlig var Bestemmelsen, der tager Sigte paa at fjerne Børnene straks fra Hjemmene, naar Forholdene der ere saaledes, at der er al mulig Grund til at befrygte sædelig Fordærvelse, som maatte anses for god og gavnlig. Han ansaa det for ønskeligt, om man i Danmark vilde være lige saa beslutsom, som man har været i Norge, med Hensyn til Fjernelsen af Børn fra vitterlig daarlige og slette Hjem og ikke lade det bero ved Advarsel til Forældrene. Jeg skal minde om, at Folketinget gentagne Gange har haft dette Spørgsmaal til Behandling. Jeg skal minde om, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), som sidder lige foran mig, i 1899, den 24. November, stillede en Forespørgsel angaaende Fremsettelse af et Lovforslag om vanrøgtede Børns Frelse her i Tinget, og at Tinget som Følge af denne Forespørgsel besluttede at opfordre Justitsministeren til at forelægge Forslag paa Grundlag af Børnekommissionens Betænkning. Jeg skal minde om mange Skolemøder, som have været afholdte her i Landet, hvoraf enkelte meget skarpt og meget bestemt have udtalt sig for Ønskeligheden af Statens Omsorg for hjemløse og vanrøgtede Børn. Jeg maa maaske tillade mig at minde om de Indlæg, som fra vor Side stadig navnlig i de senere Aar ere givne angaaende denne Sag, og som ogsaa har fundet Paaskønnelse fra anden Side. Der har altsaa rejst sig flere og flere Krav om en Lovgivning som den, vi forhaabentlig nu ville faa.

Jeg har naturligvis en Række Indvenger at gøre mod dette Lovforslag, og jeg vil sige, at jeg er langt fra saa tilfreds med det som Ordføreren for Venstre. Jeg savner, og det betragter jeg som noget af det væsentligste, en udtrykkelig Bestemmelse om, at Staten skal oprette Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Det er mig ikke nok, at der i Motiverne siges, at man vil afvente det Tidspunkt, naar det anses nødvendigt, og saa opføre en Opdragelsesanstalt. Jeg mener, at det vil være nødvendigt allerede nu at skride til Oprettelse af flere Børnehjem og af en eller to Opdragelsesanstalter. Jeg overværede for et Par Aar siden her i Kø-

benhavn et Møde, hvor forskellige Mænd, der beskæftige sig med Børnehjemssagen, vare til Stede. Paa dette Møde udtalte en af disse Mænd, Pastor Dalhoff, at der ude paa Kristianshavn fandtes saa mange forhulede og slet opdragne Børn, at alene de vare saa mange i Tal, at samtlige vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter ikke vilde være i Stand til at rumme dem. Jeg tror ikke, at den forhenværende Justitsminister Rump havde Ret, da han i Anledning af den omtalte Forespørgsel fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) udtalte, at han troede ikke, at der var ret mange Børn, der vilde falde ind under det offentlige Omsorg, han sagde, at han troede ikke, at det vilde blive mere end højst et Barn om Aaret for de smaa Kommuner og for mange af de større Kommuner heller ikke mere. Jeg er ganske uenig med den forhenværende Justitsminister, naar han sagde, at han havde den Opfattelse, at det kun er ganske faa Børn i dette Land, der lide af Mangel paa Røgt og Pleje i Hjemmene. Naar man ser hen til det store Antal Mænd og Kvinder, der ernære sig ved Forbrydelse og Prostitution, og som have Børn gaaende omkring sig — for manges Vedkommende i alt Fald —, siger det sig selv, at det vil ikke blive faa, men desværre mange. Det skal nok, naar dette Forslag er ophøjet til Lov, vise sig, at det vil drage ny Forpligtelser efter sig baade for Kommunerne og Statens Vedkommende. Naar det saaledes i Lovforslagets § 1 under c) hedder: „Børn under 15 Aar, som af Forældre eller andre Opdragere mishandles, eller som hos disse lide saadan Nød, at deres Sundhed eller normale legemlige Udvikling derved udsættes for alvorlig Fare“, kunne anbringes paa Børnehjem og Opdragelsesanstalter, mener jeg, at det er et meget betydeligt Antal Hjem, om hvilke det kan siges, at Børnene ere udsatte for Fare, at deres Sundhed, deres fysiske Sundhed og sjælelige Velfærd ere udsatte for at lide Fare ved vedblivende at opholde sig der. Jeg tror ogsaa, at naar Værgeraad oprettes og faa Indseende med de mange Hjem, hvor der nu er Brøst at raade Bod paa, ville de, naar de om nogle Aar blive spurgt om, hvad de mene om den videre Udvik-